

DOS NEGRONI

Empar Moliner

moliner.empar@gmail.com

El drama del turisme cultural

Aquesta setmana el suplement *Sortim*, que es distribueix cada divendres juntament amb l'AVUI, ofereix en portada diverses possibilitats d'excursió. Entre elles, una, *Territori Serrallonga*, un recorregut per les terres que va trepitjar el bandoler mediàtic.

La idea no és nova. A Dublín s'hi fa la ruta de l'*Ulisses*. A Barcelona, una ruta Ruiz Zafón, per trepitjar els carrers per on transcorre la novel·la *La sombra del viento*. I a Besalú una ruta basada en la novel·la d'en Martí Gironell. I, no cal dir-ho, cada un dels castells, ermites, llogarrets o urinaris públics que surten anomenats a *El codi da Vinci* atrau riuades de turistes. Diguéssim que queden pocs llocs sense ruta i em temo que, ben aviat, els alcaldes suplicaran als escriptors i cineastes que no els facin el flac favor d'ambientar les seves immortals històries als seus pobles, o els visitants no els deixaran en pau.

Ara bé, mentre això no passa, trobo que no només hem de fer rutes basades en sèries i novel·les històriques d'autors d'ara. I els clàssics? Que no hem de fer rutes dels clàssics, també? Tots aquells ciutadans inquiets que estan disposats a fer la ruta d'en Serrallonga o de *La sombra del viento* o la de *L'ermita del subsòl* han d'atrevir-se amb altres productes culturals.

Jo els proposo una ruta basada en qualsevol llibre de Josep-Maria Espinàs. A *peu per Galícia*, per exemple. Necessitaran unes quantes setmanes per culminar-la, però quan tornin segur que tindran moltes anècdotes. I una ruta basada en qualsevol llibre de Verne? esclar que com s'ho passarien bé de veritat seria fent una ruta del llibre *Viven*. Uns quants dies als Andes, menjant carpaccio i revivint la tragèdia dels supervivents de l'accident d'avió, segur que faria les delícies d'aquests aventurers.